

Sygn. akt III U 228/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – SSO Anna Moskal

Protokolant: sekr. sądowy Anna Chuchnowska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy **K. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek **K. K.**

od **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 2 lutego 2017 r. nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy K. K. prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia 31 stycznia 2017r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy K. K. kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III.U. 228/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.02.2017r. nr: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku K. K. z dnia 17.01.2017r. odmówił mu prawa do emerytury w obniżonym wieku. Jako podstawę prawną wskazał ustawę z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.z 2016r. poz. 887) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8 poz. 43 ze zm.).

Uzasadniając wyjaśnił, że zgodnie z art. 184 w/w ustawy prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r., jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek 60 lat,
- nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego,

- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r. posiada co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Wskazał, że wnioskodawca na dzień 1.01.1999r. nie udokumentował okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującego na danym stanowisku, wynoszącego co najmniej 15 lat.

ZUS nie przyjął okresów:

1) od 24.05.1976r. do 31-12-1984r., od 22.07.1991r. do 31.03.1992r., od 20.09.1993r. do 31.08.1994r. jako pracy górniczej na podstawie świadectwa pracy z dnia 04.05.1999r. z uwagi na brak informacji, że praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz, że praca górnicza jest pracą wykonywaną w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalni siarki jednak pod warunkiem, że przed 01.09.1994r. o zaliczeniu danego zakładu do zakładów górniczych decydował Okręgowy Urząd Górniczy (PS (...)) nie został uznany jako podmiot wykonujący czynności w ruchu zakładu górniczego),

2) od 01.01.1985r. do 31.03.1989r., ponieważ w świadectwie pracy z dnia 04.05.1999r. w pkt 8 nie został wymieniony jako okres pracy górniczej,

3) od 01.09.1994r. do 31.12.1998r. jako pracy górniczej, ponieważ brak informacji, że praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz, że podmiot (...) oraz (...) wykonywał prace dla kopalni - roboty górnicze wykonując je w ruchu zakładu górniczego,

4.) od 01.04.1989r. do 21.07.1991 r oraz od 1.04.1992r. do 19.09.1993r. jako pracy w warunkach szczególnych, ponieważ brak informacji, że praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz brak jest określenia charakteru pracy.

Przyjęto za udowodniony na dzień 1.01.1999r. ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym wieku. Domagał się zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w (...) S.A. w K..

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 30.03.2017r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Przywołał treść przepisów art. 184 i art. 39 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i wskazał, że wnioskodawca nie jest członkiem OFE, osiągnął 60 lat w dniu 31.01.2017r., posiada na dzień 1.01.1999r. – 25 lat stażu ogólnego, natomiast nie posiada na dzień 1.01.1999r. 15 lat pracy w szczególnych warunkach, nie posiada 5 lat pracy górniczej w rozumieniu art. 39 przebytej do 31.12.1999r., nie posiada żadnego okresu pracy górniczej w rozumieniu art. 39, który pozwoliłby na obniżenie wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat życia. Dodatkowo poinformował, że jak wynika z pisma Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w K. Przedsiębiorstwo (...) nie zostało wpisane do rejestru górniczego, zaliczającego to przedsiębiorstwo do odpowiedniej grupy zakładów górniczych, wykonujących roboty górnicze dla kopalń w ramach powierzonych czynności.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca K. K., urodził się (...) Posiada uwzględniony przez organ rentowy na dzień 01.01.1999r. okres składkowy, nieskładkowy i uzupełniający w wymiarze 25 lat.

W okresie od 24.05.1976r. do 30.04.1999r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy kolejno na stanowiskach: młodszy górnik wiertnik (24.05.1976r. – 31.12.1984r.), górnik operator urządzeń wiertniczych(1.01.1985r.- 31.03.1989r.), robotnik transportowy (1.04.1989r. do 21.07.1991r.), górnik

operator podstawowych urządzeń wiertniczych (22.07.1991r. do 31.03. 1992r.), robotnik transportowy (1.04.1992r. do 19.09.1993r.), młodszy górnik wiertnik (od 20.09.1993r. do 30.04.1999r.).W okresie od 27.10.1976r. do 16.12.1978r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Wnioskodawca wykonywał w latach 1976-1999 pracę na polach górniczych Kopalni (...) i na kopalni (...), która była również kopalnią otworową siarki.

Przedsiębiorstwo (...) wykonywało prace na terenie i na rzecz Kopalni (...). Do 2000 roku były wykonywane prace na rzecz kopalni. W Kopalni (...) przedsiębiorstwo (...) prowadziło prace górnicze polegające na: wierceniu otworów geologicznych, otworów eksploatacyjnych, likwidacji otworów po zakończeniu eksploatacji.

Przedsiębiorstwo (...) w K. w zakresie robót wiertniczych zaliczone było do zakładów górniczych prowadzących otworami wiertniczymi lub z innych ujęć roboty eksploatacyjne oraz prowadzące prace geologiczne, obejmujące wykonywanie otworów wiertniczych, prac geofizycznych metodą sejsmiczną oraz innych robót górniczych.

Jako młodszy górnik wiertnik wnioskodawca wiercił otwory wydobywcze, eksploatacyjne. Pracę taką wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pracując na stanowisku operatora urządzeń wiertniczych zajmował się zapaleniem silnika, składaniem wieży wiertniczej i wykonywał te same czynności, które wykonywał na stanowisku młodszego górnika wiertnika czyli wiercił otwory. Praca na obu tych stanowiskach była wykonywana na polach górniczych.

Pracując jako robotnik transportowy jeździł ciągnikiem, takim jak rolniczy i wykonywał prace transportowe na polach górniczych, tzn. dowoził paliwo do urządzeń na terenie kopalni (...), na polach górniczych przez 3 dni w tygodniu, a w pozostałe dni tygodnia rozwoził rury. Jeździł ze spawaczem na polach górniczych i woził spawarkę i butle gazowe.

Za powyższy okres otrzymał ogólne świadectwo pracy z dnia 4.05.1999r., w którym w pkt 8 znajduje się zapis, że wykonywał on pracę w szczególnych warunkach na stanowiskach:

1. młodszy górnik wiertnik 24.05.1976r. – 31.12.1984r.- praca górnicza Kopalnia (...) poz. 8 rozporządzenia (...) z 23.12.1994r. zał. nr 1 poz. 23,
2. górnik operator podstawowych urządzeń wiertniczych jak poz. 1 lecz zał. nr 1 poz.18,
3. robotnik transportowy od 1.04.1989r. do 21.07.1991r.- „szczególne warunki” zarządzenie MPChiL z 6.08.1983r. wykaz A dział IV poz. 2 pkt 48,
4. górnik operator podstawowych urządzeń wiertniczych od 22.07.1991r. do 31.03.1992r.- praca górnicza jak poz. 2,
5. robotnik transportowy – „szczególne warunki” jak poz. 3 od 1.04.1992r. do 19.09.1993r.,
6. młodszy górnik wiertnik od 20.09.1993r. do 30.04.1999r.- praca górnicza jak poz. 1

Przedsiębiorstwo (...) wykonywało prace na terenie i na rzecz Kopalni (...). Do 2000 roku były wykonywane prace na rzecz kopalni. W Kopalni (...) przedsiębiorstwo (...) prowadziło prace górnicze polegające na: wierceniu otworów geologicznych, otworów eksploatacyjnych, likwidacji otworów po zakończeniu eksploatacji.

K. K. po raz pierwszy wystąpił z wnioskiem o emeryturę w obniżonym wieku w dniu 31.03.2015r. ZUS decyzją z dnia 22.04.2015r. znak: ENS/15/035082036 odmówił mu prawa do świadczenia.

(dowód:

- akta rentowe wnioskodawcy: wniosek o emeryturę k. 1, decyzja z dnia 22.04.2015r. k.47,

- akta kapitałowe wnioskodawcy: świadectwa pracy k.nienumerowane,

- akta osobowe wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w H.,

- zeznania świadków: J. K. i R. Z.- zapis nagrania z dnia 15.05.2017r.,

- akta rentowe świadków,

- zeznania wnioskodawcy -zapis nagrania z dnia 15.05.2017r.)

Uprawnienie wnioskodawcy do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych należało rozpoznać pod kątem spełnienia przesłanek z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Stanowi on, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 1 stycznia 1999r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury

w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Okres składkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy wynosi dla mężczyzny 25 lat. Odnosnie natomiast przepisów dotychczasowych, które regulowały prawo do nabycia świadczenia emerytalnego przez mężczyznę w wieku niższym niż 65 lat w związku z wykonywaniem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, te przepisy to przede wszystkim Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), zwane dalej Rozporządzeniem.

Zgodnie z § 3 i § 4 ust. 1 Rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli spełni łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet 60 lat dla mężczyzn

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§2pkt.1 Rozporządzenia....).

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że wnioskodawca w dniu 31.01.2017r. ukończył 60 rok życia, posiada 25 lat okresów składkowych , nieskładkowych i uzupełniających, nie przystępował do OFE. Spór dotyczy natomiast kwestii czy co najmniej 15 lat przed 1 stycznia 1999r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych .

W ocenie sądu wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego pozwalają na stwierdzenie, że i ten warunek został spełniony.

Zgodnie z §4 pkt 3 rozporządzenia do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin, a także okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty w załączniku nr 1 tj. wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki, w otworowych kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki uważa się za pracę górniczą m.in. następujące stanowiska:

poz. 23- pomocnik wiertacza na polach górniczych w kopalni otworowej,

poz. 22- wiertacz na polach górniczych w kopalni otworowej,

poz. 19 – motorowy wiertniczy na polach górniczych w kopalni otworowej.

poz. 26- robotnik transportowy na polach górniczych w kopalni otworowej.

Prace na w/w stanowiskach są pracami górniczymi, a tym samym podlegają uwzględnieniu do pracy w warunkach szczególnych na podstawie w/w przepisów.

Sąd uznał za wiarygodne przeprowadzone w sprawie dowody w postaci zeznań świadków, zeznań wnioskodawcy oraz zgromadzonych dokumentów.

Z akt osobowych wnioskodawcy wynika, że w okresie od 24.05.1976r. do 30.04.1999r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy kolejno na stanowiskach: młodszy górnik wiertnik (24.05.1976r. – 31.12.1984r.), górnik operator urządzeń wiertniczych(1.01.1985r.- 31.03.1989r.), robotnik transportowy (1.04.1989r. do 21.07.1991r.), górnik operator podstawowych urządzeń wiertniczych (22.07.1991r. do 31.03. 1992r.), robotnik transportowy (1.04.1992r. do19.09.1993r.), młodszy górnik wiertnik (od 20.09.1993r. do 30.04.1999r.).W okresie od 27.10.1976r. do 16.12.1978r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Wnioskodawca zeznał, że latach 1976 - 1984 pracował w Przedsiębiorstwie (...). Pracę wykonywał na polach górniczych Kopalni (...) na stanowisku pomocnika wiertacza, jako młodszy górnik wiertnik - tak napisano w świadectwie pracy. Jako młodszy górnik wiertnik wiercił otwory wydobywcze, eksploatacyjne. Pracę taką wykonywał stale i w pełnym wymiarze godzin. W okresie od 1.01.1985 do 30.03.1988r. pracował jako operator urządzeń wiertniczych. Zajmował się zapaleniem silnika, składaniem wieży wiercił otwory wydobywcze i eksploatacyjne. Wyjaśnił, że jego stanowisko było nazwane monter urządzeń i wież wiertniczych, ponieważ wieże nie były stawiane na stałe, tylko po wywierceniu otworu przejeżdżali w kolejne miejsce wierceń. Podał, że praca na obu tych stanowiskach była wykonywana na polach górniczych. Od 1989 pracował jako robotnik transportowy, jeździł ciągnikiem, takim jak rolniczy i wykonywał prace transportowe, tzn. dowoził paliwo do urządzeń na terenie kopalni (...), na polach górniczych przez 3 dni w tygodniu a w pozostałe dni tygodnia rozwoził rury. Jeździł ze spawaczem na polach górniczych i woził spawarkę i butle gazowe. W latach 1991, 1992 znów przeszedł na urządzenia i pracował jako młodszy górnik wiertnik. Pracował na kopalni (...), która była również kopalnią otworową siarki. Pracę na wymienionych stanowiskach wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywał tylko wyżej opisane prace, innych prac nie wykonywał. Wyjaśnił, że operator i motorowy urządzeń wiertniczych to jest to samo, ale w angażu pisało się operator (zeznania wnioskodawcy- zapis nagrania).

Razem z wnioskodawcą w spornym okresie w Przedsiębiorstwie (...) na terenie Kopalni (...) pracowali świadkowie: J. K. i R. Z..

Świadek J. K. zeznał, że był zatrudniony od 1976 w Przedsiębiorstwie (...) do 2002r., a bezpośredni kontakt z wnioskodawcą miał w latach 1979 -1994 i pośrednio nadzorował urządzenia, na których ten pracował. Świadek zeznał, że wnioskodawca pracował jako młodszy górnik, czyli pomocnik wiertacza a potem operator urządzeń górniczych popularnie zwany motorowym. Wyjaśnił, że praca operatora urządzeń wiertniczych polegała na utrzymaniu sprawności urządzenia, zapewnieniu konserwacji, smarowania, drobne naprawy, pomocy przy pracach wiertniczych. Młodszy górnik wiertnik to była osoba, która prowadziła prace wiertnicze, mogła obsługiwać urządzenia wiertnicze. Z zeznań świadka wynika, że młodszego górnika nazywano też pomocnikiem wiertacza. Świadek zeznał nadto, że wnioskodawca pracował również w transporcie wewnętrznym, tzn. jeździł ciągnikiem, rozwoził paliwa, jeździł do urządzeń wiertniczych na polach górniczych otworowej Kopalni (...). Z zeznań świadka wynika, że odwołujący pracował jako pracownik magazynu i rozwoził paliwa i smary, jeździł ciągnikiem. Później był znowu operatorem urządzeń górniczych. Świadek zeznał, że wnioskodawca w wymienionych przez niego okresach stale i w pełnym wymiarze pracował na polach górniczych w Kopalni (...).

Świadek R. Z. pracował od 1981r. w tej samej brygadzie co wnioskodawca. Była to brygada wiertnicza Przedsiębiorstwa (...). Podał, że zarówno wnioskodawca jak i on pracowali na stanowiskach pomocnika wiertacza, a praca ta polegała na pomocy wiertaczowi przy wierceniu otworów do wydobywania siarki, tj. dostarczaniu wiertaczowi rur i zapuszczaniu ich do otworów. Była to praca wykonywana na polach górniczych. Świadek następnie był brygadzystą w brygadzie, w której pracował wnioskodawca. Zeznał, że odwołujący był też operatorem urządzeń wiertniczych. Prace operatora urządzeń wiertniczych i motorowego urządzeń wiertniczych to jest to samo i jedna z tych nazw jest nazwą potoczną. Na tym stanowisku wnioskodawca wykonywał to samo co pomocnik wiertacza oraz zajmował się dodatkowo sprawami mechanicznymi tj. usuwaniem małych awarii urządzeń wiertniczych. Z zeznań świadka wynika, że te czynności również były wykonywane na polach górniczych, ponieważ wykonywano je na urządzeniu wiertniczym na polach górniczych. Ponadto zeznał, że był taki okres, gdy wnioskodawca rozwoził paliwo i rury po urządzeniach wiertniczych na polach górniczych, woził też spawaczy po polach górniczych. Prace te K. K. wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy i stale (zeznania świadków –zapis nagrania).

Należy zwrócić uwagę, iż przesłuchani w sprawie świadkowie w analogicznych okresach byli zatrudnieni w Przedsiębiorstwie (...) . Świadców szczegółowo opisali rodzaj czynności wykonywanych przez wnioskodawcę, a także charakter jego pracy. W ocenie Sądu wymienieni świadkowie mają najpełniejszą wiedzę na temat rodzaju pracy i zakresu czynności wnioskodawcy. Zeznania ich zaś są logiczne, wyczerpujące oraz korespondują z zeznaniami wnioskodawcy. Mając na uwadze treść zeznań świadków, zeznań wnioskodawcy oraz pozostałe dowody zgromadzone w sprawie Sąd uznał, iż wspólnie tworzą one logiczną i spójną całość, a tym samym zasługują na wiarygodność. Nadto na uwagę zasługuje fakt, iż organ rentowy nie kwestionował treści zeznań dopuszczonych w sprawie świadków, ani też nie przeprowadził żadnego dowodu przeciwnego, a tym samym Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Na rozprawie w dniu 15.05.2017r. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu ze sprawy III U 135/15, albowiem okoliczność, iż w sprawie tej Sąd Okręgowy uznał pracę w H. na polach górniczych siarki za pracę górniczą nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wnioskodawcy,

Dodatkowo wskazać należy, że wbrew temu, co twierdzi organ rentowy, do uznania, że pracownik wykonywał pracę górniczą nie jest wymagane zarejestrowanie pracodawcy w Okręgowym Urzędzie Górniczym jako podmiotu wykonującego prace w ruchu zakładu górniczego. Aktualność zachowuje nadal stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1998r. w sprawie II.UKN 531/97 (mimo, iż orzeczenie zostało wydane w czasie obowiązywania ustawy z dnia 1 lutego 1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin – j.t. Dz. U. z 1995r. Nr 30 poz. 154 ze zm.), który stwierdził, iż o uznaniu za pracę górniczą zatrudnienia pracowników montażowych skierowanych do pracy w kopalni węgla brunatnego decyduje to czy wykonują oni pracę na stanowiskach, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, nie zaś „zатwierdzenie” pracodawcy w Urzędzie Górniczym.

Sąd Najwyższy podkreślił tam, iż wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla

brunatnego uważa się za pracę górniczą, zawiera załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk pracy górniczej (...). Decydujące znaczenie ma więc ocena czy praca wykonywana na określonym stanowisku jest w świetle obowiązujących przepisów pracą górniczą. Nie można akceptować sytuacji, w której pracownik przedsiębiorstwa montażowego wykonujący takie same prace na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego jak pracownik tejże kopalni, byłby w gorszej sytuacji – gdy chodzi o ocenę prawa do świadczeń emerytalnych, tylko dlatego, że był pracownikiem przedsiębiorstwa montażowego (OSNP 1999/5/188).

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r., Nr 2, poz. 8) w Załączniku nr 1 do wymienionego Rozporządzenia zawiera „Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki, w otworowych kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki, uważa się za pracę górniczą”. W załączniku nr 1 do wymienionego rozporządzenia – wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki, w otworowych kopalniach siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki uważa się pod poz. 23- pomocnik wiertacza na polach górniczych w kopalni otworowej, poz. 22- wiertacz na polach górniczych w kopalni otworowej, poz. 19 – motorowy wiertniczy na polach górniczych w kopalni otworowej, poz. 26- robotnik transportowy na polach górniczych w kopalni otworowej.

Prace na w/w stanowiskach są pracami górniczymi, a tym samym podlegają uwzględnieniu do pracy w warunkach szczególnych na podstawie w/w przepisów.

Wnioskodawca K. K. niewątpliwie nie osiągnął powszechnego wieku emerytalnego. Bezsprene natomiast spełnił warunek posiadania 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających oraz co najmniej 15-lat pracy w warunkach szczególnych (tj. 22 lat 7 miesięcy i 8 dni).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wnioskodawca będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w K. Oddział (...) Wiertniczych M. z/s w J. od 24.05.1976r. do 31.12.1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał: pracę górniczą w kopalni siarki – poz. 19, 22, 23, 26 Załącznika Nr 1 do w/w Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. K. prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy górniczej od dnia 31.01.2017r., tj. od dnia ukończenia 60 roku życia (punkt I wyroku). W tej dacie spełnił bowiem wszystkie warunki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury. Wcześniej, bo w dniu 17.01.2017r. złożył wniosek o świadczenie.

Na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz.1804) Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt II wyroku).